בס"ד

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 802

עורך
הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע
תרומה

אחראי מערכת
הרב אברהם טריקי

דבר העורך

מקווה של אש

איתא **במסכת סנהדרין** אפיקורס אחד קינטר את רבי אבהו, כתיב **'ויקחו לי תרומה'** אם אלוקיכם כהן הוא במה הוא טבל כשקבר את משה, ענה לו רבי אבהו טבל באש שנאמר 'כי הנה ה' באש יבא'. **מבאר ה'בן לאשרי'** שהאפיקורס ליגלג על הצדיקים כמ"ש **בזוהר** גוף הצדיקים אינו מטמא בפטירתם. **ובמסכת כתובות** באשכבתיה דרבי בטלה כהונה. וענה לו רבי אבהו שהקב"ה טבל באש הכוונה ל"אש התורה" שהצדיקים הזדככו בעמל קדושת התורה ששורפת ומתישה את כוח המתאווה שהוא מביא לידי עוון וטומאה. וכדאיתא **במסכת חגיגה** תלמיד חכם כל גופו כאש. וכתב **החידושי הר"ם** "השמים שמים לה'" שהם כבר מזוככים, "והארץ נתן לבני אדם" לעשות אותה רוחנית כמו השמים.

בהערכת שבת שלום ומבורך

הרב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א' ה' אדר א' 10.02.19	יום ב' ו' אדר א' 11.02.19	יום ג' ז' אדר א' 12.02.19	יום ד' ח' אדר א' 13.02.19	יום ה' ט' אדר א' 14.02.19	יום ו' י' אדר א' 15.02.19	שבת קודש י"א אדר א' 16.02.19
עלות השחר	5:17	5:16	5:15	5:14	5:13	5:12	5:11
זמן טלית ותפילין	5:24	5:23	5:22	5:21	5:20	5:19	5:18
זריחה - הנץ החמה	6:30	6:29	6:29	6:28	6:27	6:26	6:25
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:36	8:36	8:35	8:35	8:34	8:33	8:33
סו"ז ק"ש להתניא והגר"א	9:09	9:09	9:08	9:08	9:07	9:07	9:07
חצות יום ולילה	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55
מנחה גדולה	12:26	12:26	12:26	12:26	12:25	12:25	12:25
פלג המנחה	16:30	16:30	16:31	16:32	16:32	16:33	16:34
שקיעה	17:26	17:27	17:28	17:28	17:29	17:30	17:31
צאת הכוכבים	17:39	17:40	17:41	17:42	17:43	17:44	17:44

ברכת הלבנה
החל מליל רביעי ח' אדר א'
סוף זמנה ליל "שושן פורים קטן" עד השעה 18:19

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	**תרומה**
הפטרה:	**וה' נתן**
כניסת השבת:	**17:04**
יציאת השבת:	**17:56**
רבינו תם:	**18:32**

דבר רב העיר שליט"א

למען שמו באהבה

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה (שמות כה, א-ב)

ויקחו לי תרומה: לי – לשמי (רש"י)

בנוהג שבעולם להטיל את מלאכת גיוס הכספים למטרות צדקה וחסד על אדם נכבד ובעל כושר שכנוע, אשר במתק לשונו ישכיל להמחיש את גודל חשיבות המטרה הנצרכת, ובכך יצליח לחדור אל לב התורמים. ועל כן יש לתמוה, מדוע הוטלה משימת איסוף התרומות לבניית המשכן דוקא על משה רבנו אשר כידוע היה כבד פה וכבד לשון. זאת ועוד, מן הראוי היה לפתוח במעלות המשכן אשר נועד להשראת השכינה בישראל והקרבת הקרבנות וכל המשתמע מכך לחיי הפרט והכלל, כדי לשכנע את ישראל להזיל מכספם לבניית המשכן. אך התורה לא נהגה כן, אלא פתחה בגיוס התרומות – 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה', ורק אח"כ היא מרבה לתאר בתבנית המשכן וכליו וחשיבותם – 'ושכנתי בתוכם'.

ולפי הנראה, ביקשה תורה להורות בזה על קיום המצוה מתוך אמונה תמימה בציווי ה', ולא מתוך הכרה שכלית אודות נחיצות בניית המשכן וחשיבותו להשראת השכינה. וזה שהדגיש הכתוב על פי דברי רש"י 'ויקחו לי – לי לשמי', רוצה לומר לשם מצות ה' בלבד!

ובזה הורונו המורים שבמקום פליאה נשגבה, זהו האות שלא זכינו להבין עומק הענין. ואכן האמרתי לבאר דברי תנא דבי אליהו (פרק יז), וזה לשונו: 'וכיון שקיבלו ישראל עול מלכות שמים בשמחה ואמרו כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע, אמר הקב"ה למשה שיאמר לישראל שיעשו משכן, שנאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה... ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם', עכ"ל. וכבר תמהו המפרשים, מה ענין 'נעשה ונשמע' – לבניית המשכן. ברם לדברינו, יובן הקשר שביניהם הדק היטב. שכן כשם שבקבלת התורה נתעלו ישראל לדרגת כל אשר דיבר ה' 'נעשה' ורק אח"כ 'נשמע', וזה היה הגורם העיקרי לזכייתם בקבלת התורה על פני כל העמים אשר ביקשו תחילה לדעת מה כתוב בה. כך הוא ממש לענין המשכן, שכיון שהגיעו לדרגה זו, ראויים הם לציווי 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה', עוד בטרם שמעו והבינו בחשיבותו, והבן.

ולחידוד הדברים יש לומר, שכשם שאי אפשר לקבלת תורה מבלי שקדם לה קבלת עול מלכות שמים בשמחה ובאהבה, אשר באה לידי ביטוי באמירת 'נעשה ונשמע'. כך הוא ממש לענין השראת השכינה, ובפרט אחרי דרשת חז"ל – 'בתוכו לא נאמר אלא בתוך כל אחד ואחד', שהרי פשוט שלא תתכן השראת השכינה בלבו של האדם מבלי שגילה חפצו ורצונו להיות כלי קיבול להשראת השכינה. וכור המבחן בזה, הוא התרומה שמזיל האדם מכספו לבניית המשכן למען שמו באהבה, יען כי במעשה זה הוא מגלה כי ראוי הוא להשראת השכינה בקרבו.

ובזה יאירו דברי המדרש (תנחומא כה, ח) עה"פ ויקחו לי תרומה: זה שאמר הכתוב (מלאכי א, ב) 'אהבתי אתכם אמר השם'. הרי לפנינו מפורש, שהדרך לזכות לאהבת ה', היא בעצם מעשה הצדקה לבניית המשכן – למען שמו באהבה! ובפרט בדור המדבר אשר זה לא מכבר יצאו מבית עבדים, ותרומת כספם לה' יש בה כדי לעורר אהבה כפולה ומכופלת. וכדרך שאמרו בגמ' (מנחות קד, ב) עה"פ ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סולת קרבנו (ויקרא ב, א): 'אמר רבי יצחק, מפני מה נשתנתה מנחה שנאמר בה נפש. אמר הקב"ה, מי שדרכו להביא מנחת – עני (דרכו להביא מנחה שאין לו בהמות – רש"י), מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני. אמר רבי יצחק, מה נשתנית מנחה שנאמר בה חמשה מיני טיגון הללו. משל למלך בשר ודם שעשה לו אוהבו סעודה ויודע בו שהוא עני, אמר לו עשה לי חמשה מיני טיגון כדי שאהנה ממך (שתהא מקובל לפני בה – רש"י). הנה כי כן שוב מפורש לפנינו, שאין לך דבר המקרב את האדם לבורא יתברך, יותר ממנחתו הדלה של העני אשר על ידה הוא מבקש להקריב את 'נפשו' לה'! וזהו למעשה סוד השראת השכינה האמור בפרשתינו, וכדפי'.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה

אורות הפרשה

העוסק בתורה נעשה משכן לשכינה

'ויקחו לי תרומה', כתב **בספר התניא** למה נאמר **"ויקחו** לי תרומה" היה צריך לומר **"ויתנו** לי תרומה", שהרי תרומה **"נותנים"** להקמת המשכן ולא **"לוקחים"**, אלא כתב **הזוהר "תרומה"** נוטריקון **"תורה מ"** התורה שניתנה ל'מ' – ארבעים יום", שרצונו יתברך שתהיה השראת השכינה בעולם ע"י עבודת האדם, וב"תרומה" להקמת המשכן הושלמה הכוונה שהוא השלב המעשי של התכנית בניית בית לה' שבו תשרה השכינה. **"ויקחו לי"** היינו **"תקחו אותי"** ע"י לימוד התורה את הקב"ה בכבודו ובעצמו, כמ"ש **בזוהר** "הקב"ה אורייתא וישראל חד הוא". ובעשרת הדיברות תיבת **"אנכי"** נוטריקון **"א'ני נ'פשי כ'תבית י'הבית" - "אני את עצמי כתבתי ונתתי"**, וכמ"ש **במדרש** "ויקחו **לי** תרומה, אמר הקב"ה לישראל ע"י התורה והקמת המשכן **לי ואותי** אתם לוקחים".

התורה מעוררת רחמים על העוסק בה

'ויקחו לי תרומה', כתב **ה'הברכה משולשת'** "ויקח'ו ל'י תרומ'ה" סופי תיבות ג' אותיות משם הקדוש **"הוי"ה"**, ותיבת **"תרומה"** צירוף אותיות **"תרום ה'"**, היינו האות **ה'** אחרונה שבשם הוי"ה וכמ"ש **בזוהר** שהיא השכינה הקדושה שתתרומם ותשוב למקומה, ואז יהא השם שלם ותבוא הגאולה. וזהו הביאור בדברי **"לי לשמי"**, היינו, **"לי"** גימטריה **"ארבעים"** ע"י התורה שניתנה למ' יום, **"לשמי"** זוכה לרומם את שם הקדוש הוי"ה כנ"ל, **ו'תרומה"** גימטריה **"עזר"ת"**, כדאיתא **במסכת קידושין** יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה **עוזרו** אינו יכול לו. ובמה עוזרו ע"י התורה בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין. וכתב **בזוהר** שהתורה עצמה ואות ה' תתאה השכינה הקדושה באה לפני הקב"ה ומעוררת עליו רחמים רבים על האדם, ואומרת **"ריבונו של עולם חזי במה אתיא להתפאר קמי מלכא, חזי ברך במה אתינא לוותך"**, ראה במה באתי להתפאר לפניך, בבנך חביבך העוסק בתורה הקדושה.

נתינת צדקה לפני לימוד התורה

'ויקחו לי תרומה', כתב **ה'בן לאשרי' "ויקחו לי תרומה"** גימטריה **"התרומם קל"** הכוונה למש"כ **בזוהר** שתורה בלי דחילו ורחימו לא פרחא לעילא – לימוד תורה בלי יראת ה' ואהבת ה' לא עולה למעלה, והעצה ליתן **"תרומה צדקה"** לפני הלימוד ואז יזכה לדחילו ורחימו, **"תרומה"** אותיות **"תורה מ'"** לרמוז על התורה שניתנה למ' יום. ואז לימודך **יתרומם בקלות** לעלות למעלה לעולם העליון, להשפיע עליך שפע טובה וברכה.

הגשמיות והרוחניות תלויים זה בזה

'ויקחו לי תרומה', כתב **הצדיק מרעננה** זיע"א **"ויקחו לי תרומה"** עם הכולל גימטריה **"תת הסוב"**. והכוונה שלכאורה הוה ליה למימר **"ויתנו"** לי תרומה' ולא **"ויקחו"** לי תרומה'. אלא שהגשמיות והרוחניות כרוכים זה בזה, והקב"ה הוא שלימות הטוב וטבע הטוב להטיב, ורצונו להשפיע שפע רב ולהטיב לבריותיו, וכאשר עושים מעשים טובים אנו משלימים את רצונו יתברך שבראו את העולם כדי להטיב, וא"כ **הנתינה** שאדם נותן את עצמו ומשעבד רצונו להקב"ה, זה למעשה **לקיחה** כי מיד יורד לו שפע רב של טובה וברכה מלמעלה.

גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה

'וזאת התרומה אשר תיקחו מאיתם זהב', כתב **במדרש** יבוא **זהב המשכן** ויכפר על **זהב העגל**, שבעל תשובה צריך קודם לפרוש ולהתרחק ממעשיו הקודמים שלא יהא כטובל ושרץ בידו, ועל כן תרמו למשכן "זהב" כדי כדי לכפר על ריבוי "הזהב" שהיה להם שהביא לעשיית העגל, כתב רבי **יצחק הכהן הוברמן** זצ"ל הנה **"זרק עגל"** גימטריה **"משכן"**, כי זה תיקון לזה. **"זהב וכסף ונחושת"** גימטריה **"נזכה ביאת המשיח ובן דוד"**, כדאיתא **במסכת בבא בתרא** גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה.

מלכות וממשלה לעוסק בתורה

'ויקחו לי תרומה' (כה, ב), כתב **ה'הברכה משולשת'** "ו'יקח'ו ל'י **ת'**רומ'ה מ'א'ת כ'ל" ראשי וסופי תיבות **"מלכות תנא"**, והכוונה עפ"י דאיתא **במסכת אבות** שהתורה נותנת לאדם **שתנא** – **שלומד** ועמל בה ממשלה **ומלכות**, ומאן מלכי רבנן.

הצלחה בתורה בזכות הענווה

'ויקחו לי תרומה', כתב **בזוהר** על התיבה **"תרומה"** מלשון **"תרי מאה"**, היינו הנותן תרומה בעין בינונית אחד מחמישים. ולפי זה מבאר **ה'בן לאשרי'** "ויקחו לי תרומה" **"תרומה"** אותיות **"תורה מ'"** אם תרצה לזכות **בתורה** הקדושה שניתנה **למ'** יום, אז צריך להיות תרומה **"תרי מ"ה"** גימטריה **"מאד מאד"**, ע"פ דאיתא **במסכת אבות** רבי לויטס איש יבנה אומר **מאד מאד** הוה שפל רוח בפני כל אדם, שהענווה מזכה לתורה שנמשלה למים **במסכת תענית** למה נמשלה התורה למים שמניחים מקום גבוה ויורדים למקום נמוך, כך התורה מתקיימת אצל העניו.

העוסק בתורה נפתחים לו אוצרות החכמה

"וזאת התרומה אשר" עם הכולל גימטריה **"שבה תורה אז תרום"**, מבאר **הצדיק מרעננה** זיע"א הכוונה שהלומד תורה לא ישבר חלילה ליבו מזה שאין לו מוח חריף, אלא אפילו אם מוחו קטן כשיתמיד בלימודו, יפתח לו הקב"ה שערי שמים ואת אוצרות החכמה של מעלה ויתן לו לב מבין וכלים טובים כלי מוח ושכל וירום מזלו. ויש בבפסוק זה **ג' פעמים תורה, א. "וזאת"** הרומז לשנאמר **"וזאת התורה".** **ב.** גמטריה **"תורה"** כנ"ל. **ג. "תרומה"**, ראשי תיבות **"תורה מ'"**, לרמז על **ג' חלקי התורה פשט, רמז, דרש**, והנה **"תקחו מאתם"** גימטריה **"מחקות אמת"**, מלשון **"חוק"** כנגד **החלק הד' שהוא ה"סוד"**, שרוב לימודו סמוך על **אמונה** שהיא **כחוק**, ועל כן נקראת בשם **"קבלה"**, שיפתחו לו אוצרות החכמה גם בחלק זה ה"סוד".

אורות הכשרות

ובשכר זאת, נבין קצת מדוע הפליגו רבותינו כל כך במעלת הצדקה והחסד. ודי אם נזכיר בזה דברי הגר"א החדים עה"פ וצדקה תציל ממות (משלי י, ב): 'אין לך דבר בעולם שמועיל יותר מזה'! ויש לתמוה, וכי לא ידע הגר"א דברי המשנה שתלמוד תורה כנגד כולם. אך לדברינו יש לומר, שאין כוונתו לקבוע שמצות הצדקה חשובה יותר מתלמוד תורה, אלא שהיא 'מועילה' יותר, יען כי היא מגבירה את חיבתו לפני הקב"ה, כמבואר ברש"י הנז"ל – 'שתהא מקובל לפני בהן'. ולפי הנראה, המקור לדברי הגר"א הללו, הוא מדברי הגמ' (בבא בתרא י, א): 'עשרה דברים קשים נבראו בעולם... ומיתה קשה מכולם, וצדקה מצלת מן המיתה, דכתיב וצדקה תציל ממות', עי"ש. ואכן עין רואה מכאן, שאין לך דבר שמועיל לבטל גזירות יותר ממצות הצדקה. שהרי היא התרופה היחידה אשר יכולה להציל את האדם מן המיתה שהיא הדבר הקשה בכל הבריאה!

ופוק חזי למעשה דרבי בנימין, המבואר בש"ס (שם יא, א): 'אמרו עליו על רבי בנימין הצדיק שהיה ממונה על קופה של צדקה. פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצורת, אמרה לו פרנסני. אמר לה, העבודה (לשון שבועה) שאין בקופה של צדקה כלום. אמרה לו, אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו. לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעת בניה ימות בשנים מועטות הללו, מיד קרעו לו גזר דינו. תנא, הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו', עכ"ל. וגם זה ראיה ברורה לדברי הגר"א, 'שאין לך דבר בעולם שמועיל יותר מזה'. וכן חיזוק לדברינו, שבצדקה שאדם תורם משלו, הרי שהוא מקריב את 'נפשו' לפני הקב"ה, ובדין הוא שישמע ה' לתפילת הקרובים אליו ביותר כדכתיב (תהלים קמה, יח) 'קרוב ה' לכל קוראיו'!

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

בס"ד

עולם חסד יבנה

נשים ונערות המעוניינות להקדיש
פעם בשבוע מזמנן להתנדבות בארגון
החסד הגדול מציל חיים
עזר מציון - סניף באר שבע.

ההתנדבות במגוון תחומים וכל אחת כפי יכולת
לפרטים ורישום ניתן לפנות:

לרבנית **מרים דרעי** תליט"א

08-6436536/1 , 0527-633-765

במידה ואין מענה, יש להשאיר שם וטלפון לחזרה.

בברכה ומצוות

טקס הפתיחה למתנדבות - בקרוב!

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות קריאת התורה

ש - במקום שיש כהן עם הארץ וישראל תלמיד חכם, מי עולה ראשון?

ת - כהן קודם לתלמיד חכם אף על פי שהוא עם הארץ, ואחריו עולה לוי ואחריו ישראל. ואמנם מעיקר הדין יכול הכהן או הלוי למחול על כבודו ולכבד תלמיד חכם, מכל מקום ראוי שלא ימחלו על כבודם, כדי למנוע מחלוקת - שלא יטען כל אחד שהוא אדם גדול וצריך למחול לו.

ש - במקום שאין כהן אבל יש לוי, האם יש להקדימו לפני ישראל ולהעלותו ראשון?

ת - כשאין כהן, ישראל ולוי שווים הם ורשאי כל אחד מהם לעלות ראשון, ואומר הגבאי "במקום כהן" שלא יחשבו שהם כהנים. ואם עלה לוי ראשון, לא יעלה לוי אחריו, שלא יטעו שהראשון כהן.

ש - במקום שאין לוי אבל יש שני כהנים, האם אפשר להעלותם ראשון ושני?

ת - אין להעלות שני כהנים בזה אחרי זה, כדי שלא יפגמו בכהונתו של הראשון. לפיכך כשאין לוי, הכהן שעלה ראשון עולה שוב במקום לוי.

ש - האם מותר להעלות כהן או לוי בשאר עליות התורה?

ת - אם היו כמה כהנים או לויים בבית הכנסת ועלו הכהן והלוי במקומם, מותר להעלותם בשאר עליות, ובלבד שיהא ישראל מפסוק בניהם. ובשעה שהם עולים בשאר עליות, אומר הגבאי "אף על פי שהוא כהן" או "לוי". כן הוא מנהג הספרדים. אך מנהג אחינו האשכנזים, שלא להעלות כהן או לוי למנין שבעה אלא רק במוספים. ובשעת הדחק כגון שיש כמה כהנים או לויים בעלי שמחה וכדומה, גם האשכנזים יכולים להקל כמנהג הספרדים.

ש - האם קטן פחות משלוש עשרה שנה, יכול לעלות לתורה?

ת - מעיקר הדין הקטן מצטרף למנין שבעה אך לא למנין שלושה. לפיכך בשני וחמישי אינו יכול לעלות, אך בשבת אפשר לצרפו למנין שבעה, וכל שכן שמותר לעלות "מוסיף" או "מפטיר". ובלבד שהגיע לגיל חינוך ומבין למי מברכים וגם יודע לקרוא את צורת האותיות עם החזן. ויש הנוהגים שלא להעלות קטן אלא לעליית "מוסיף" או "מפטיר". ובמקום שאין מנהג ידוע, יכולים לסמוך על עיקר הדין ולהעלותו גם למנין שבעה. ועל כל פנים, אין להעלות קטן למפטיר של פרשת "זכור" או "פרה", הואיל והם דאורייתא ואין הקטן יכול להוציא בהם את הציבור ידי חובה.

ש - קטן היודע לקרוא הפרשה בדקדוק האותיות והטעמים, האם יכול לקרוא בתורה כשליח ציבור?

ת - קטן שעלה לתורה, מותר לו לקרוא את החלק השייך לעלייתו, ואדרבה טוב לעשות כן כדי לחנכו בקריאת התורה והטעמים, ובלבד שהוא בקי בקריאה - הן בתיבות והן בטעמים. למעט פרשת "זכור" ובפרשת "פרה", האמור לעיל.

ש - בשני וחמישי כשיש כמה בעלי שמחה ישראלים, האם מותר לבקש מהכהן לצאת כדי לכבד את בעלי השמחה?

ת - כידוע בשני וחמישי אין להוסיף על שלושת העליות, מפני טורח ציבור, ואף על פי שיש כמה בעלי שמחה ישראלים באותו יום כגון חתנים, בר מצוה ובעלי ברית וכו'. אולם אפשר לבקש מהכהן שיצא מרצונו הטוב מבית הכנסת, וכך יתפנו שלוש עליות לבעלי השמחה. ויש מי שהורה לעשות כן גם כשיש אורחים נכבדים כגון תלמידי חכמים ופרנסי ציבור וכדומה.

בית דין צדק לענייני ממונות
שע"י הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע נייד: 052-7670510

דבר רבני השכונות

הרה"ג **אברהם טריקי** שליט"א
רב שכונה ד'
ורב חברה קדישא באר-שבע

כח התפילה
וקדושת בית הכנסת ובית המדרש

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כה, ח) כותב **רבינו בחיי** (בפ' עקב) "וצריך אתה לדעת כי כח התפילה גדול אפילו לשנות הטבע, ולהנצל מן הסכנה ולבטל הנגזר". **זכות גדולה ניתנה לנו באמצעות התפילה** והיא האפשרות לגשת אל המלך, דבר שאפילו אנשי מעלה לא זוכים בקלות לזה, ואנחנו ב"ה יכולים לדבר עמו בכל זמן בשעות היממה, קיץ או חורף, יום או לילה, חול או שבת. אין חופשות, אין שביתות, מספיק שנתפלל ומיד נכנס אליו לשוח לפניו את דאגותינו. **איזה חסד אנו זוכים**, כך שמלך מלכי המלכים הקב"ה מאפשר לנו לגשת אליו בכל זמן, ללא שערים, ללא מחסומים, ללא שומרים, ואין צורך בשום קשרים.ויתרה מכך, שהוא מבקש שאנו נבא אליו, ואפילו אם הכעסנו אותו בזה שחטאנו לפניו אינו מונע מאתנו להיכנס אליו. ואפילו אם יודע האדם שאין בו לא תורה ולא מעשים טובים אפילו הכי יבא להתפלל שכח התפילה הוא גדול מאד, כמו שמובא **בתנא דבי אליהו זוטא:** "אמר הקב"ה, הרי אני מודיעך מקצת דרכי, כשאני רואה בני אדם שאין בהם תורה ומעשים טובים, לא במעשה ידיהם ולא במעשה אבותיהם, איך שהם עומדים ומברכים ומרבים בתחנונים לפני אני נזקק להם, שנאמר:[בתהילים ל"ב] "פנה אל תפילת הערער ולא ביזה את תפילתם" וכתוב **בג"מ ירושלמי ברכות**[פ"ט ה"א] עה"פ בדברים ד' "כי מי גוי גדול וג'ו כה' אלוקינו בכל קוראינו אליו", ר' יודן אומר: בשר ודם יש לו פטרון, אם באת לו צרה אין נכנס אצלו פתאום אלא הולך ועומד לפני חצרו של פטרונו וקורא לבני ביתו, ואמר איש פלוני בחוץ, אבל הקב"ה אינו כן, אם באת לו צרה - לא יקרא למיכאל ולא לגבריאל אלא צווח והוא עונה. כמו שנאמר ביואל: "כל אשר יקרא בשם ה' ימלט". **לא אחת** אנו נתקלים בתופעה כי בית הכנסת הופך למקום מפגש, להחלפת דיעות בנושאיים פוליטיים ואחרים, ותוך כדי כך גם מתפללים, וגם כאשר נמצאים בבית המדרש ומחליטים כבר ללמוד תורה אז הנה הגיח היצר הרע מאיזה מקום מסתור ומפריע לשלוות הלימוד ולערבב איזו שיחת חולין בתוך הלימוד! **אפשר ללמוד** מעובד חברה כמו "ברינקס" המובילים כספים ,שבזמן העבודה אפילו לא מתייחסים לנושא אחר, **א"כ יש לשאול: 1.** יהודי המגיע לבית הכנסת כדי להתפלל ולשפוך שיחו לפני המקום ברוך הוא האם הוא איננו בתפקיד? **2.** מדוע כשניגש בזמן התפילה או הלימוד תורה אפילו הידיד הטוב ביותר ושואל בשלומו מיד משיב בשמחה ובחפץ לב? **3.** האם תפקיד המתפלל הוא פחות חשוב מתפקידו של עובד חברת ברינקס המוביל כספים? **4.** מדוע אותה רצינות של מוביל הכספים לא תהיה על פנינו גם בשעת התפילה? **5.** מדוע התרגלנו להקל כ"כ בשיחה בטלה בזמן לימוד התורה ובתוך בית הכנסת? **6.** אולי בגלל שאין אנו מבינים את גודל ערכה של התפילה? ולימוד התורה? בית הכנסת? **מתיקות התפילה נובעת מהידיעה ומהתחושה שיש לנו אבא שבשמים, יש למי לבכות ולהתחנן ויש לנו מקום מאד מיוחד כדי להביע זאת והוא הנקרא: "בית הכנסת" המבחן הוא: כמה זמן נמצאים במחיצתו של הקב"ה, למשל כאשר אדם הולך לחתונה ככל שהוא מקורב לבעל השמחה, הולך יותר מוקדם ויוצא יותר מאוחר. כך צריכה להיות ראייתנו על התפילה והלימוד תורה להיות מקורבים לבעל השמחה שזה הקב"ה ולהקדים בכניסה ולאחר ביציאה ולא להפוך חלילה את בית הכנסת למקום של חולין ולגמור עיניינים או לסגור עסקאות שהרי כתב רשב"י זיע"א דבר מבהיל בזוהר הקדוש ": כל השח שיחת חולין בבית הכנסת אפילו שלא בשעת התפילה אין לו חלק באלוקי ישראל. והשי"ת יעזרנו שנשמור על קדושת בית הכנסת וניזהר בזה מאד ויקבל את כל תפילותינו ותפילות עמו ישראל ברחמים וברצון.**

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב אברהם טריקי

"נר ה' נשמת אדם"
המאמר לע"נ מו"א ועט"ר
הגה"צ הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
שהשבוע יחול פקידת חודשו
יה"ר שזכות לימוד התורה תהיה לע"נ הזכה והטהורה
"נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ" ת.נ.צ.ב.ה

תיווך בשמיים

ר' אברהם היה אברך בן־תורה, תושב ברדיצ'ב. שנים רבות ישב על התורה ועל העבודה, ולפרנסת הבית דאגה הרעיה הנאמנה.

השנים חלפו, הילדים בגרו והגיעו לפרקם. כדי שיוכל להשיא את ילדיו החליט ר' אברהם לצאת אל השוק ולחפש מקור פרנסה מכניס. הוא מצא כי מקצוע התיווך יכול להתאים לו. ואמנם, כעבור זמן קצר הבשילו הרעיונות שהציע והיו לעסקות מוצלחות.

יום אחד הבחין בעגלותיו העמוסות סחורה של סוחר ידוע, העומדות כבר שלושה ימים ללא תזוזה. הוא הבין שהסוחר יהיה מוכן להתפשר במחיר. בהשגחה פרטית שמע ביום האתמול כי סוחר מסויים מחפש סחורה טובה. העסק כבר נרקם במוחו.

כמעט נשא את רגליו להציע לסוחרים את הצעתו, אבל הוא ידע כי סוחרים מכובדים כאלה לא יתייחסו להצעה שבאה ממתווך טרי כמותו. החליט אפוא לפנות אל ר' שמואל, מתווך בעל־שם. הוא הציע לו את הרעיון תמורת חלוקת העמלה ביניהם.

כששמע ר' שמואל על העסקה ניצת זיק בעיניו, אך כמתווך ממולח הסתיר מיד את התלהבותו, ואף ביטל את הרעיון והסביר שאין הוא מעשי. ר' אברהם יצא ממנו במפח־נפש.

אך יצא ר' אברהם מהבית מיהר ר' שמואל אל שני הסוחרים, והציע לפניהם את ההצעה. השניים התלהבו מהרעיון, ובתוך זמן קצר סוכמה העסקה. שניהם שלשלו לידי ר' שמואל דמי תיווך הגונים.

העסקה הגדולה עשתה לה שם, ור' אברהם שמח לשמוע כי הרעיון שלו נהפך לעסקה מוצלחת. הוא פנה מיד אל ר' שמואל כדי לקבל את מחצית העמלה המגיעה לו.

ר' שמואל קיבל אותו בקרירות והושיט לעברו שטר של עשרה רובלים. ר' אברהם עמד נדהם. "אני זכאי לקבל מחצית מהרווח", אמר בקול רועד.

"מי אתה, מתווך מתחיל וזעיר שכמותך, שתדרוש מחצית מהעמלה?!", הרים ר' שמואל את קולו עליו. "אכן, היה לך חלק בהצעה, ומגיע לך סכום סמלי, ההולם מתווך מתחיל. איזו חוצפה היא לדרוש מחצית מהרווח!".

ר' אברהם החליט להביא את העניין לדין־תורה. התייצבו השניים לפני בית־הדין, הציגו את טענותיהם, והדיינים פסקו כי הצדק עם ר' אברהם.

ר' שמואל יצא זועף מבית־הדין והצהיר: "פסק־הדין אינו צודק בעיניי ולא אקיים אותו".

פנה ר' אברהם אל רב העיר, רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב, וסיפר לו את כל אשר אירע. הורה רבי לוי־יצחק לזמן אליו מיד את ר' שמואל, ותבע ממנו לציית לפסק ההלכה. ר' שמואל השיב בחוצפה כי לדעתו הדין אינו צודק וכי אין הוא מוכן לציית לו.

שתיקה השתררה בחדר. לאחר זמן־מה פנה רבי לוי יצחק אל ר' שמואל ואמר: "רצוני לשתף אותך מעט בהליכות המסחר שלי, כי בדומה לך, גם אני עוסק בתיווך...".

ר' שמואל נשא את עיניו בתמיהה. וכי אילו עסקי תיווך יש לרבי לוי־יצחק מברדיצ'ב?! הצדיק המשיך: "כן, עבודתי היא לתווך בין ישראל לאביהם שבשמים.

"פעם אחת סובבתי בשמים וראיתי קרונות עמוסי סחורה. בדקתי אותה והנה כל הקרונות עמוסים **חטאים, עוונות ופשעים**, תוצרת ישראל. המקטרגים הרבים לטשו עין לעבר הסחורה, וביקשו להשתמש בה, כדי להכריע את הכף לחובה, חלילה. המשכתי בשיטוטיי ומצאתי כי גם ביד הבורא קרונות עמוסים. הצצתי לראות מה יש שם, ומצאתי **מחילה, סליחה וכפרה**.

"החלטתי כי יש כאן עסקת תיווך מצויינת. הלוא החרטה והתשובה יקרות מאוד למעלה, ובעבורן ודאי יהיו מוכנים לתת ככל שיידרש. ניגשתי אל ריבונו־של־עולם והצעתי את העסקה. תשובתו הייתה כי הוא מסכים, אולם רצונו לשמוע מה 'הצד השני' אומר...

"פניתי אל היהודים והתברר כי אינם מוכנים להיפרד מהר כל־כך מ'סחורתם'. שוב פניתי אל ריבונו־של־עולם וביקשתי שישפר את ההצעה ויוסיף על 'סחורתו' **גם בני, חיי ומזוני** [=בנים, חיים ופרנסה]. גם לכך נעתר הקב"ה.

"בימים הנוראים הרעשתי רקיעים, עוררתי נשמות אבודות, דיברתי בנועם, ובסופו של דבר עלה הדבר בידי: תמורת קרונות **החטאים העוונות והפשעים**, נתן הקב"ה את **המחילה, הסליחה והכפרה**, לצד שפע של **בני חיי ומזוני**.

"כשהסתיימה העסקה שאל אותי הקב"ה מה אני מבקש בשכר התיווך. עניתי כי מהיהודים איני מצפה לשכר, אולם אקבל מה שהקב"ה יחליט לתת לי בשכרי. 'אם־כן', אמר הקב"ה, 'מפקיד אני בידך את השפע של בני, חיי ומזוני. אתה תחליט מי יקבל אותו'".

נתן רבי לוי־יצחק מבט תקיף וחודר כליות בר' שמואל, ואמר: "אם לא תותיר לי ברירה, איאלץ להשתמש בסמכות שנתן לי הקב"ה"...

ר' שמואל הוסיף לעמוד במריו. בדרך אל ביתו נתקף עווית קשה, וכעבור זמן קצר גברה מחלתו. רק אז, בכוחותיו האחרונים, שלח אל ר' אברהם את הסכום המגיע לו, בצירוף בקשת מחילה. בני משפחתו מיהרו לבקש רחמים עליו מאת הצדיק, ורבי לוי־יצחק, כדרכו בקודש, נעתר להם והתפלל על החולה. ר' שמואל חזר לאיתנו, אך את הלקח שלמד נשא עמו עד יומו האחרון.

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל

לרפואת רחל בת סימי

בס"ד

בית הכנסת "ברית שלום"
רח' גיורא יוספטל שכ' ד' באר שבע.

בשמחה רבה ובחרדת קדש הרינו מזמינים את הציבור היקר

ל"תענית דיבור"

שתתקיים אי"ה ביום חמישי ט' אדר א' תשע"ט (14.2.19)
בבית הכנסת "ברית שלום"
רח' גיורא יוספטל שכ' ד' באר שבע
להלן סדר היום
5:30 – שעור גמרא | 6:00 – תפילת שחרית
לאחר התפילה
קריאת חק לישראל וסדר לימוד תענית דיבור.

"סדר פדיון נפש"

* תפילת השב * תפילת הסנגוריה * התרת נדרים וקללות * תפילת מנחה וערבית

אח יקר!
נצל הזדמנות זו, יום אחרון של ימי השובבו"ם

להוי ידוע לכם:
כי תענית דיבור שווה ל-65000 תעניות
(עפ"י קונטרס היחיאלי).

בזכות יום קדוש זה נבקש מאבינו שבשמיים שימחל לעוונותינו
ויתן לנו גשמי ברכה ורפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל
וישמור את חיילי ושוטרי ישראל וישלח לכל בית ישראל
שפע ברכה הצלחה ישועה ורחמים.
אמן ואמן.

יוגש כיבוד וארוחות למשתתפים במשך היום.

כל היום בהדרכת ובהנחיית רב השכונה כב' הרב **אברהם טריקי**.
לפרטים וכן לגבי " פדיון נפש" ניתן להתקשר ל: 054-4586152.

לעילוי נשמת
הגה"צ הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל

בברכת התורה וברוכים הבאים המארגנים

לרפואת רחל בת סימי

הרבנות והמועצה הדתית
מחלקת המקוואות

הודעה לתושבי באר-שבע

עקב שיפוץ כללי הנעשה לרווחת הציבור
"במקוה בשכונה א' רח' אחד העם 17 "
הרינו מודיעים שהמקוה יהיה סגור
בכל ימות השבוע {כולל בערב שבת}
החל מיום א', י"ב אדר א' תשע"ט (17.02.19)
וזאת עד להודעה חדשה!

ניתן לפנות לכל המקוואות בעירנו והם פתוחים כרגיל
המקוואות בקירבת מקום הם

1. מקוה ד' מרכז: ברח' כיכר הקניזי, טל: 6480948
2. מקוה ה': ברח' סטרומה 40, פינת העליה, טל: 6410401
3. **מקוה תורן – לנשים עד השעה 23:00 (רחבת שטרית 2)**
רח' דוד צבי פנקס 3 שכונה יא', טל: 6421054

לבירור מיקום ושעות שאר המקוואות ברחבי העיר
ניתן להתקשר למח' המקוואות - רחל 6204003

בתקוה להבנה מלאה לשיפור השרות
יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

* תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח